

ІЗ ПОЕЗІЙ Г. ГАЙНЕ.

Сьвітова річ. (Weltlauf.)

„Hat man Viel, so wird man bald“

Хто багато має, той
Безліч ще здобуде,
А хто мало, то тому
Мало і прибуде.

В тебе дасть-біг, — хай тебе
Знищить хто здолає,
Бо той має право жить
Хто що-небудь має.

Розумні зорі (Kluge Sterne).

„Die Blumen erreicht der Fuss so leicht“.

Квітки, що під ногами в нас,
Їх розтоптатъ байдуже —
Хто йде, наступить і дарма
Чи він слабій, чи дужий.

І перли, що на моря дні,
Їх знають як добути —
Просверлять дірку і в ярмо
Ну шнуром їх тягнути.

Розумні зорі! Від землі
Воли ген-ген далеко;
Шатро небесне — вічна їм
І певна безпека.

Зустріч (Wiedersehen).

„Die Geisblattlaube, ein Sommerabend...“

Листем повита альтанка. Вечір.
Ми край віконця як перш сиділи.
На небі місяць весело сходив, —
Ми-ж мов два привиди там майоріли.

Дванацять літ вже від тоді збігло,
Як ми в останнє отут сиділи;
Тим часом вогник й нолумя хиже
Згасли й на вугілля вже перетліли.

Сидів я мовчки. Але дівчина
 Роздмухатъ попіл все намагалась,
 Той давий попіл мого кохання,
 Та жадна іскра вже не займалась.

„Лихі думки я перемагала,
 Так повідала вона без впину, —
 Хиткі мої вже ставали сили...“
 Робив при сьому я глупу міну.

Коли-ж вертав я, то поуз мене
 Дереву в світлі яснім мигтіли
 Мов тії привиди. Щось голосило.
 Я-ж і ті привиди швидко летіли.

Добра порада (Guter Rath)

„Lass dein Grämen und dein Schämen...“

Кинь журбу свою і сором,
 Дбай, турбуй ся без упину --
 І тобі вклонять ся люди,
 Скоро знайдуть і дружину.
 Справ з музиками весіле,
 Бо музики сьвято роблять,
 І як тещу поцілуєш.
 Думай: „Хай чорти вас вхоплять!“
 Про князів кажи ввічливо,
 Про жінок... не омили ся,
 І коли свиню заріжеш,
 На ковбаси не скупися!
 Ти не любиш церкви... Дурню!
 Завертай туди частенько.
 Вздриш попа, йому вклони ся
 І пошли вина хутенько.

Як свербить тебе, почухайсь
 Нишком, так щоб було гречно,
 А як що муля' в чоботях,
 Вауй пантофлі і безпечно.
 Страву жінка пересолить,
 Ти стримай вразливе слово
 І промов ласкаво: „Любно,
 Все що робиш ти — чудово!“
 Схоче жінка хустку мати,
 Дві купи для неї сам ти,
 Ще й мережево в додаток,
 Брансолету й діаманти.
 Як послухаєш поради,
 Друже мій, — тоді здобудеш
 Рай собі в небеснім царстві
 І спокійно жити будеш.

В альбум одной пані (In das Album einer Dame).

„Hände küssen...“

Цілувати ручки і бриля скидати
 І згинать коліна і чолом давати,
 Се, дитячко, тільки марне малпування,
 Як нема для того в серці почування.

Переклав М. Вороний.